

Formanden: Naar det er taget tilbage, kan det ikke komme under Discussion.

Premierministeren: Ja, det kunde jo optages igjen; men jeg maa naturligtvis tage Hensyn til Formandens Udtalelse. Der er gjort to Indvendinger imod det 3die Minoritetsforslag. Den ene er den, at det ikke forlanger, at det nye Fællesforsfatningsudkast skal være forelagt en 3die Rigsdag, førend den traf en Beslutning. Det forekommer mig dog, at man ikke kan læse dette Forslag uden deri at finde en Forudsætning om, at det er inden Beslutningen tages, at den 3die Rigsdag skal tage sin Beslutning. Om endog Ordene kunde modtage en anden Forklaring, saa kan man ikke antage, at den 3die Rigsdag skulde ville gaae iblinde, naar den havde Leilighed til at skaffe sig Kundskab om, hvilken Fællesforsfatning der var forudsat for Antagelsen af den særlige Forsfatning for Kongeriget Danmark, som nu skulde endelig vedtages; men det ærede Medlem, som har taget Ordet for dette Forslag, har desuden tillige udtrykt, at man meget let kunde, hvis man fandt noget Ulydligt i dette Forslag, gjøre den i saa Henseende fornødne Forandring. En anden Indvending er ogsaa fremsat af den ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds. (Rosensørn) imod det, nemlig at der var en Ubillighed og noget Fornærmende imod de øvrige Landsdele, naar man saaledes blot vilde have, at Forsfatningsloven skulde blive bekendt for den ovenmeldte 3die danske Rigsdag, og man derimod ikke bekendtgjorde den i de øvrige Landsdele. Jeg vilde finde denne paaankede Ubillighed rigtig, naar Forslaget gik ud paa, at der skulde finde en foregaaende Forhandling paa flere Rigsdage Sted her i den danske Rigsdag, uden at der kunde aabnes nogen Leilighed til en saadan Forhandling i de øvrige Forsamlinger; men jeg troer dog, at dersom man ikke fra andre Sider kunde finde noget Betænkeligt ved at gaae ind paa dette Forslag, kunde Indvendingen dog ikke betyde meget; thi den Berettigelse, man vilde have paa den danske Rigsdag — ikke til at decretere en ny Fællesforsfatning, men til at kjende den, førend man samtykkede i den nye særlige Grundlov for Danmark, — denne Berettigelse er af den

Natur, at man ikke kunde have nogen lignende Berettigelse i Hertugdømmerne. Den ligeberettigelse, som man under ældre Forhold maatte tillægge Hertugdømmerne og Danmark, er ophævet ved de Begivenheder, som begyndte i 1848; den er forstærket ved deres voldelige og ulovlige Bestræbelser for at haandhave deres formeentlige Rettigheder. Den er tillige tilintetgjort ved Vaabenmagt og forøvrigt ved en europæisk Aerkjendelse, og man kunde altsaa paa ingen Maade antage, at der var noget Urigtigt i, at den danske Rigsdag forsaavidt fik Noget, som de ikke fik i de øvrige Landsdele. Jeg vilde jo forøvrigt aldeles ikke finde det rigtigt, at man skulde benytte sig af disse Omstændigheder, dersom det virkelig var muligt at sætte Grundloven igjennem, naar den blev Gjenstand for Dverveelse ved de forskellige Forsamlinger; men det er næsten ikke tænkeligt, at der i den Henseende kunde opstaae Samdrægtighed. Den ærede Taler har vel meent, at der kunde være ret gode Udfigter hertil; men jeg troer dog, at, naar man overskuer Forholdene og Stemningen, kan man ikke vente det. Det fremgaaer jo navnlig ogsaa af det, der sidst er forhandlet ved de holsteenske Provindstilstander, at Holstenerne foretrakke at træde tilbage til den ældre absolute Regjering fremfor at indordne sig i et Monarchie, hvori der skulde være forfatningsmæssige Rettigheder for de forskellige Bestanddele. Denne Modstand har dog nok ogsaa en anden Grund end den, som den ærede Taler sigter til; thi jeg troer, det er ikke vanskeligt at forklare, naar man tænker paa den Spænding, der i en Række af Aar har været mellem Danmark og Hertugdømmerne, og man betænker, at den danske Rigsdag jo dog vil beholde en overmaade stor Dvervægt, eller, rettere sagt den danske Deel af Repræsentationen vil erholde en overmaade stor Dvervægt i den fælles Forsamling, som den vilde faae deels ved det større Antal, som efter al Formodning vilde blive udnævnt fra Danmark end fra alle Hertugdømmerne, og deels ved de Sympathier, som den danske Retsning ogsaa har i en Deel af Slesvig. Det var derfor, at paa den Tid, hvor man tilbød Hertugdømmerne i deres Forbindelse lige Stem-